

РЕШЕНИЕ

№ 6483

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6481** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИАМН/, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявана от проф. д-р Р. К. д.м. – Изпълнителен директор чрез А. С. гл. юрисконсулт срещу решение № 1895 от 30.05.2022г. по НАХД № 13353/2021г. на Софийски районен съд, НО, 106-ти състав, с което е отменено изцяло наказателно постановление № 69/31.08.2021г., издадено от д-р- Г. Х. – изпълнителен директор на ИАМН, с което на осн. Чл. 40б от Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки на УМБАЛ „Александорвска“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от А. А. – изп. Директор е наложена „имуществена санкция“ в размер на 35 000 за неизпълнено правно задължение по чл. 29, ал. 1 ЗТОТК.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се подробни аргументи относно законосъобразното провеждане на административнонаказателното производство и ангажиране на отговорността на лечебното заведение. Счита се, че извършеното нарушение на чл. 29, ал. 1 от ЗТОТК е доказано по безспорен и категоричен начин. Изтъкват се доводи за липса на предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, тъй като се касае за особен вид обществени отношения, свързани с постоянен риск за живота и здравето на хората.

Иска се отмяна на въззивното решение и потвърждаване на процесното наказателно постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, представлявана от юрк. Ц., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства за установяване на касационни основания – заповед № РД-01-45/0.03.2021г., с която се изменят приложения към заповед РД-01-153/06.11.2020г., изменена със заповеди РД-01-165/26.11.2020г., РД-01-181/17.12.2020г., РД-01-5/06.01.2021г., РД-01-13/20.01.2021г., РД-01-21/04.02.2021г., РД-01-24/11.02.2021г. и РД-01-28/15.02.2021 г.

С обжалваното решение СРС е отменено изцяло наказателно постановление № 69/31.08.2021г., издадено от д-р- Г. Х. – изпълнителен директор на ИАМН, с което на осн. Чл. 40б от Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от А. А. – изп. Директор е наложена „имуществена санкция“ в размер на 35 000 за неизпълнено правно задължение по чл. 29, ал. 1 ЗТОТК.

Решението на Районния съд е законосъобразно. То е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. В съдебното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на обжалваното решение. Материалният закон е приложен правилно.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

С АУАН № А-71/21.07.2021г., съставен от д-р Й. З. П. – гл. експерт в ИА МН и в присъствието на доц. Д-р А. К. К. – свидетел при установяване на твърдяното нарушение е констатирано, че УМБАЛ „Александровска“ ЕАД не е уведомил ИА МН за предстоящото вземане на органи от жив донор – С. С. Й. най – малко 7 дни предварително, а именно най - късно на 11.06.2021г., вкл. оперативната интервенция била извършена на 18.06.2021г., а уведомлението е постъпило при контролния орган на 15.06.2021г. т.е налице е закъснение от 4 дни. В акта е отразено, че с демонстративно противоправно бездействие на 12.06.2021г. в [населено място]

привлеченото към отговорност лице е нарушило разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗТОТК, като препис от него е връчен на законния представител на дружеството.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 69/31.08.2021г. от д-р Г. Х. Х. – изп. Директор на ИА МН, с което на осн. Чл. 40б ЗТОТК, при цялостното възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 35 000 лв. за неизпълнено правно задължение по чл. 29, ал. 1 ЗТОТК. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да отмени процесното наказателно постановление въззивният съд е приел, че АУАН е съставен от материално некомпетентен орган, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 1 ЗТОТК нарушенията по чл. 40б се установяват с актове, съставени от длъжностни лица определени от изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“. На следващо място съдът е приел, че ако условно посоченият порок бъде игнориран, то с неизпращането своевременно на изискуемото уведомление в ИА МН лечебното заведение действително е изпълнил състава на твърдяното нарушение по чл. 29, ал. 1 ЗТОТК, но същото представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка в случая, като по отношение на фактите по делото страните не спорят. Спорът е правен, и касае това, дали АУАН е съставен от компетентен орган и дали констатираното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В хода на въззивното производство не е представена заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която лицето, съставило процесния акт, да е оправомощено за това. АУАН е съставен от държавен инспектор при ИА „МН“, като в НП е посочено, че същият е упълномощен със Заповед № РД-13-611/29.06.2021 г. на изпълнителния директор на ИА „МН“. Посочената заповед е издадена на основание чл. 10, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 1/26.03.2019 г. за условията и реда за извършване на проверки от ИА „МН“, като с тях са определени единствено съставът на комисията за извършване на проверката, наименованието на проверявания обект и срокът за извършване на проверката, без да са оправомощени определени длъжностни лица да съставят АУАН. Въпреки изрично изисканите, доказателства удостоверяващи компетентност на наказващия орган към момента на издаване на наказателното постановление, не са представени. С разпореждане № 5793 от 27.10.2021г. на съдията-докладчик по НАХД № 13353/2021 г. на СРС, указал на ИА „Медицински надзор“ да представи писмени доказателства за компетентност на административно-наказващия орган. В отговор на разпореждането - редовно връчено на 24.11.2021г., с писмо от 18.11.2021г. на юрисконсулт са представени трудов договор № РД-15879/25.05.2021г. на д-р Г. Х. и Заповед № ДС-20-30/01.04.2019г., с която Й. П. е преназначен на длъжност „главен експерт“ към дирекция „Управление и координация на трансплантацията и асистираната репродукция“ на ИА „Медицински надзор“. Видно от същите посочените органи са назначени на заеманата длъжност в ИА „МН“, но от предоставените писмени доказателства не се установява, че

действително на актосъставителя са предоставени правомощията за съставяне на актове за нарушенията, изброени в чл. 40б по ЗТОТК, вкл. за нарушение на чл. 29 от същия. Ето, защо настоящият съдебен състав, счита че въззивният съд правилно изтъква, че правомощията на актосъставител не са предоставени на Й. П. по силата на цитираната в НП Заповед № РД-13-611/29.06.2021г., която въобще не третира делегиране на правомощия за съставяне на АУАН, а определя съставът на комисията за извършване на извънредна проверка.

При това положение изводите на СРС относно липсата на компетентност у длъжностното лице, издало акта са изградени при точно прилагане на закона. Представените пред касационната инстанция доказателства, а именно Заповед № РД – 01-45/05.03.2021г. на изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“, касаеща утвърдено поименно разписание на длъжностите в ИАМН, не е годна да опровергае тези изводи. Не са представени писмени доказателства за оправомощаване на актосъставителя по реда на чл. 42 от ЗТОТК.

На следващо място, споделят се от настоящия касационен състав мотивите на въззивния съд за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи, като наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения, без значение дали нарушението е резултатно или формално. Действително, нарушението е формално и наличието на вредни последици от извършването не е съставомерен елемент. Това обстоятелство обаче не представлява пречка за приложение на чл. 28 ЗАНН. СРС е извършил подробно мотивирана преценка на деянието и е формирал правилен извод, че същото разкрива по - ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от този вид. Не може да се пренебрегне обстоятелството, че уведомление е подадено, преди трансплантацията, макар и със закъснение и не може да се приеме за осуетено изпълнението на контролните функции на ИА МН. По делото отсъстват доказателства за други нарушения на ЗТОТК и подзаконовите актове по неговото прилагане от страна на лечебното заведение, установени с влязъл в законна сила правораздавателен акт. Няма данни и във връзка с трансплантацията да са установени никакви вреди, с което да се обоснове по-висока обществена опасност, вследствие затрудняване контролните функции на ИА МН от неспазения срок. При наличните по делото данни, съдът намира, че наложената санкция явно не съответства на обществената опасност на установеното деяние.

Съдът не споделя и изложената в НП трактовка, че единствено поради характера на засегнатите обществени отношения, следва да се изключи прилагането на чл. 28

ЗАНН, доколкото обсъдената разпоредба е обща и приложното ѝ поле не би могло да бъде дерогирано само на посоченото основание. Обстоятелствата по делото, преценени самостоятелно и в съвкупност, водят до извод, че процесният случай е маловажен и че изпълнителният директор на ИА МН е допуснал порок при формиране на вътрешното си убеждение по правото, като е отказал да приложи обсъдения нормативен регламент на чл. 28 от ЗАНН.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл. 63д, ал.3 от ЗАНН / ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г/, искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в минимален размер 80 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1895 от 30.05.2022г., постановено по НАХД № 13353/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 106 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 80,00 лв., за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

